

SEVERINUL

ZIAR POLITIC SĂPTĂMÂNAL.

Prețul abonamentului :

pe un an . . . . . 8 coroane
 „ 1/2 „ . . . . . 4 „
 „ 1/4 „ . . . . . 2 „
 Prețul unui număr . . . . . 20 fil.

Proprietar și redactor responsabil :

OCTAVIAN BORDAN.

Redacțiunea : Caransebeș, strada Constantin Burdia.

Administrația : Caransebeș, strada Parcului 774.

Numărul telefonului : 44.

Manuscripte nu să înapoiază.

Românii și Sașii

Nu odată am amintit, că Sașii duc o politică atât de cuminte, că se fonde netactica noastră și trăind bine cu guvernul, trăind în prietinie cu Maghiarii, mai bine chiar decât noi își pot păstră naționalitatea, limba și cultura, ba ce e mai mult, guvernul îi ajută pe toate terenele. Nu de mult a putut ceti fiecine, că guvernul a dat vr'o câteva sute de mii coroane pentru reedificarea gimnaziului săsesc din Brașov. Iar în orașe, unde sunt Sașii, pretutindenea sunt preferați.

Și cum spun, credeți doar, că aduc vr'o jertfă pentru aceasta? Nu. Din contra. Sașii se întăresc mereu, iar ca să țină în șah pe Maghiari, vecinic le cântă despre primejdia valahă, despre molohul valah, ce nu există, într'una bătându-și pieptul, strigă în gura mare, că ei susțin maghiarimea în Ardeal contra Românilor.

Pentru aceea însă, în școlile lor învață cu mult mai puțin ungurește, decât în școlile românești, din cultura lor germană nici un dram nu îngăduie și-și rād în pumni, că au putut înșelă și pe unii și pe alții.

În timpul din urmă, ce e drept au fost cam deochiați. Opinia publică maghiară s'a putut convinge, că pretenia săsească e o tovarășie de interese, din care numai săsimea câștigă. Ba în zilele din urmă s'a deșteptat într'atâta, că Sașii sunt un element negliabil în ajungerea scopurilor lor politice, o pretenie fără folos, iar în politică fiecă legătură nu se judecă după sentimente, ci după avantajele ce le aduce.

Cu mult mai mare preț ar avea pentru guvern o pretenie cu Români, cari sunt un popor viguros, mai plin

de viață și mai sigur de viitor chiar în urma situației lui geografice.

Și apoi doar în timpul din urmă între Români a prins trup idea formării unui partid moderat a cărui pretenie e de mare valoare pentru Maghiari.

În coloanele acestei foi nu odată am arătat adecă marile favoruri, ce rezultă pentru ambele părți din o prietinie a Românilor cu Maghiarii, favoruri, cari nu le pot da nici cele mai strânse legături cu vr'unul din celelalte popoare conlocuitoare. O așa prietinie e cel mai firesc tractat de ofensivă și defensivă contra pangermanismului și panslavismului.

Și repetăm, prietenia își are terenul său în masele mari ale poporului român, ale cărui sentimente sunt diferite de ale acelor, cari azi cu atâta ifos se porelesc conducători. Doar românul e om pacinic din fire, om, care e predestinat spre prietinie, fiindcă în urma firei sale ocolește cearta. Toată politica de azi a clubului român e politică, care de sus în jos caută să se infiltreze și se folosește îndeosebi de împrejurarea, că românul e om sărac, iar omul sărac încearcă totul, ca să iasă din sărăcie. Prin câteva dispoziții, cari ar face poporul român să simtă bunăvoința guvernului, poporul român e câștigat pe dea-întregul. Acum mai fiecăre român vede, că politica deputaților naționaliști nu duce la nici un rezultat, fiind o politică de drept public, care până acum nici când n'a căutat să lecuiască adevăratele nevoi, dureri ale poporului. Neamul nostru apoi ține minte nu numai răul, ce i-se face, dar îndeosebi binele, așa că terenul pentru politica moderată există chiar acolo, unde trebuie, între popor. Toți aceia, cari conduc instituțiile no-

stre condamnă felul de *activitate* politică, cum s'a început.

Înzadar se rup unele gazete gureșe, că la noi e imposibil un partid moderat: Acțiunea nu trebuie pornită din necentre ale românismului, nu de particulari, cari n'au legături cu poporul, ci de biserică și mai marii ei.

Biserica e la noi aceea, care a reprezentat în totalitatea sa neamul. Poporului nostru i-a mers bine numai, când arhieriei lui eșind din tinda strâmtă a bisericii, au reprezentat interesele poporului nostru în afară și când reprezentarea aceasta a fost o reprezentare cuminte. Să se observe bine: toate direcțiile noastre sociale, culturale, economice, și 'n sfârșit politice s'au resfirat între noi dimpreună cu tîmăia din cadelnița dela altarul bisericii străbune. Tocmai aici avem să căutăm origina fanatismului pentru o direcție, ce s'a putut observa în anumite epoce ale istoriei. Arhieriei noastre în urma poziției lor sus rangiate sunt fireștii intervenitori între cei ce conduc țara noastră și între poporul incredințat lor spre păstorire.

Și direcția prezentă în sinul anumei părți a inteligenței a fost pornită de un arhieriu. *Baronul Andrei de Șaguna* marele arhieriu a fost acela, care a pus baza politiceii cu simpatii spre Viena. El a fost acel om cuminte, care s'a știut folosi de epoca absolutistă la noi, câștigându-ne drepturi... Dar când vremile se schimbă, el însuși recunoscu, că *politica românească trebuie schimbată*. Aceasta a spus-o înțeleptul arhieriu cu mai mulți zeci de ani înainte de asta... De atunci însă nu s'a aflat nimeni, care să-și ia asupra sa greaua și frumoasa răspundere de a schimba în spre bine, de a îndrepta spre limanul dorit naia vrerilor popo-

rului nostru. Tot un așa arhieru ar trebui să schimbe prin vaza sa situația politică în favorul nostru.

Unde este acel arhieru energic și plin de stăruință, care ar fi capabil a face acest serviciu nespus de mare neamului său?

...Fiindcă terenul există. Și dacă arhieriei nu vreau, fie ei responsabili înaintea istoriei!

* * *

De fapt sunt între Români poate în majoritate aderenții partidului moderat.

Faptul acesta deloc nu le convine Sașilor. Ei se tem, că făcându-se împăcare între noi și între Unguri, ei pierd privilegiile, cari le-au avut până acum.

Dar ne întrebăm noi: până când să tragă Sasul folos din prostia Românului?

Demoralizatorii poporului.

Am spus-o în diferite rânduri și în interesul poporului neîncetat vom arăta, că derbedeii dela fostele foi ale partidului național, acum foile lui Birăuț, demoralizează poporul românesc. Ei sunt lupii îmbrăcați în piei de mei, cari sub mantaua naționalizmului se apropie de popor și în formă ascunsă, cu multă precauțiune lătesc în popor socialismul, cel atât de periculos pentru toate instituțiunile noastre.

Cele ce zilnic se petrec, ne arată că Dnul Vlad și Birăuț sunt cei mai încărnați socialiști, cari cu drag aleargă la toate adunările socialiștilor și apoi în fițuicele lor presintă legăturile lor cu socialiști ca niște afaceri naționale. Al nostru este meritul, că am tras fără cruțare vâlul de pe acești nefericiți flămânzi, i-am arătat poporului românesc în toată golătatea lor și tot al nostru este meritul, că astăzi un Domn Vlad, un analfabet ca Birăuț nu mai au ce căuta în fața poporului deșteptat din somnul cel greu.

Existențele nenorocite dela fițuicele „Lupta” și „Poporul Român” au luat la goană preoțimea, pentru că ura față de biserică și preoțime este punctul de frunte în programul socialiștilor. Ne aducem încă aminte de modul murdar, cum acești nefericiți au atacat pe părintele Pușcan dela Criciova și au căutat să ne nimicească cele mai frumoase datorii strămoșești, la cari poporul nostru ține cu atâta sfîntenie.

Noi am arătat la timpul său modul, cum acești analfabeți voesc să ajungă tot ce are bietul român.

Am fost lătrați, am fost înjurați de ei, prezentând lucrul, că noi nu-i putem suferi, pentru că ei ar fi naționaliști. Dzeu sfântul să ne fească poporul de astfel de apărători, cari în sânul poporului românesc joacă rolul trântorilor din coșnița albinelor.

Acum s'au încurcat derbedeii și cu celelalte foi românești. Și nu mai pot afirma că sunt atăcați pentru naționalism, pentru că foile „Libertatea” dela Orăștia și „Tribuna” din Arad, cari îi dau de gol pe socialiștii de felul lui Birăuț, sunt foi naționaliste. „Libertatea” le-a și dat nefericiților o lecție strașnică tocmai din incidentul cu părintele Pușcan și a arătat, că ei sunt cei mai periculoși dușmani ai așezămintelor noastre, ai preoților și ai datinelor noastre strămoșești. Cel puțin acum nu mai pot veni derbedeii cu scuze, că i-a atăcat foaia lui Burdea. Și față de atacurile „Libertății” caută adunătura dela fițuicele din Budapesta să se apere prezentând lucrul ca un fel de invidie, căci eată cum glăsuește un nenorocit în numărul 25 al „Poporului român”: „Libertatea” din Orăștia ne descălește tocmai în ajunul noului cuartal de an, adecă *pe timpul renoirei abonamentelor*, căci de bună seamă — va fi gândit — că acum e mai potrivit. Destul, că ea ne face anarhiști, socialiști, dușmani ai așezămintelor noastre, a preoților și ai datinelor noastre strămoșești. Eată scuza unor analfabeți, cari strânși cu ușa dau pe nevinovații și aruncă în fața „Libertății” acuza invidiei, căci cele scrise de „Libertatea” sunt deja cunoscute publicului nostru, de când și noi ne-am ocupat cu ele și despre noi nici aceste fițuici nu pot afirma, că am voi să le luăm abonamentele. După cele petrecute rămâne un lucru pe deplin clarificat și constatat: Cei dela „Lupta” și „Poporul Român” sunt niște socialiști încărnați și ca atare cei mai mari dușmani ai preoțimei noastre, care unică este chemată să se îngrijească de o soartă mai bună a poporului.

Acum e rândul preoțimei, ca să boicoteze astfel de foi murdare, cari își bat joc de lucrurile sfinte ale poporului și să nu mai sufere, ca poporul să se mai hrănească cu otrava cuprinsă în ele, pentru că urmând acestor falși și mincinoși proroci ne vom perde cu totul de pe fața pământului.

Toți români buni și de omenie să se unească într'un singur gând, de a scăpa poporul românesc de foi ca „Lupta” și „Poporul Român.”

Mai interesantă e cearta derbedeilor cu foaia dela Arad „Tribuna” S'a

născut din nimic și-a luat dimensiuni mari. Au început să-și spele rufele în public. Și din cearta lor poporul nostru poată învăța mult, poate află că cei ce se dau de mari naționaliști cei ce ne combat pe noi pentru că voim să înjgebăm adevărata pretenie și iubire între poporul maghiar și cel român și pe calea aceasta să constituim fericirea poporului nostru, nu au fost totdeauna mari naționaliști și astăzi numai din speculă se mai dau de mari români. Noi de multe ori am arătat, că așa numiții naționaliști, fie în parlament, fie afară de parlament joacă o politică de duplicitate și când interesele lor personale sau familiare o pretind, se fac prieteni cu oricine și înceată a mai arde în ei focul național. E bine să se clarifice situațiunea, ca poporul și mai vârtos preoțimea să se poată convinge, că nu se poate lua orbiș după chipul oamenilor, cari vânează numai după interesele lor și fac politică de burtă.

Pentru ilustrarea situațiunii nu vom perde multe cuvinte, ci lăsăm să vorbească așa porecliții naționaliști.

Derbedeii dela „Lupta” în nrul 125 așa scriu despre naționaliștii dela „Tribuna”:

„Mi-ar plăcea, dacă „Tribuna” ar reprezintă totdeauna cu toată strictețea acest punct de vedere intransigent. Noi știm, că illo tempore un redactor al „Tribunei” a corțeșit palam et publice pentru un candidat liberal, iar alt redactor al „Tribunei” a fost el însuși candidat liberal pe timpul lui Széll. Mai știm și aceea, că un fruntaș avocat și director de bancă, membru al sinodului și congresului a fost bărbatul de încredere al partidului liberal și ca atare a arborat pe casa sa steagul unguresc, cu toate că în cercul respectiv eră și candidat naționalist. Și cu toate astea „Tribuna” nu a avut nici un cuvânt de ocară în contra aceluia fruntaș și al iubitului prietin. Comparând acum păcatul dlui Mărcuș cu faptul distinsului fruntaș, care a arborat steagul unguresc corțeșind pentru candidatul guvernamental în contra candidatului naționalist, credem, că nu e de lipsă de comentariu pentru a dovedi, că a cui ținută este mai scuzabilă.”

Se înțelege, că nici *naționaliștii* dela „Tribuna” nu au rămas datori. Au arătat și ei păcatele derbedeilor dela „Lupta” și „Poporul Român” și au tras vâlul de pe analfabetul Birăuț, care s'a vândut cu foaia sa, după cum

a bătut vântul și a putut căpăta mai mult, și acum, când foile partidului național au ajuns din nou pe mâna acestui nefericit socialist, suntem siguri, că la cea dintâi ocaziune binevenită din nou se va vinde.

La acuzele „Tribunei“ publică nenorocitul analfabet Birăuț în „Lupta“ următoarele :

„Domnii dela „Tribuna“ îmi fac deosebita onoare a mă numi director al „Luptei“. — Le mulțumesc pentru titlul gratuit ce mi-l oferă, — dar eu nu reflectez la domnii atât de mari, ci mă mulțumesc totdeauna cu locul unde sunt pus, fie el cât de modest. — Capacitățile și oamenii mai mari în redacția „Tribunei“ resar.

„Pentru cântecul atât de tocit referitor la prietenia mea cu Burdea numai o singură observare am: prietenia mea cu Burdea mai puțin folos mi-a adus decât cea a dlui Bocu cu Széll, ori a dlui Russu Șirianul cu Kristóffy. Cu alte cuvinte: eu ce am primit dela Burdea, i-am și restituit. Ce a primit însă dnul Bocu dela Széll, când a fost candidat liberal și dnul Russu când a corțșit pentru Kristóffy: nu cred, că i-a restituit“.

Cine știe ceti bine și mai cunoaște cât de cât cele petrecute pe după culise, ușor va putea înțelege, că figurile, cari își dau aierul de luptători naționali, sunt din cale afară triste, și fac gură contra partidului moderat românesc și contra prieteniei noastre cu poporul maghiar numai din speculă. Noi suntem un popor cu un trecut frumos, ne avem trecutul glorios, istoria noastră e plină de fapte mărețe, săvârșite în bunaînțelegere cu poporul maghiar, și nu putem suferi, ca niște existențe nefericite, adunate de pretutindenea, să ne conducă poporul, să-l agite la ură contra rassei stăpânitoare și să-l nimicească, numai și numai, ca ei, niște oameni fără căpătâi să poată trage parale lesne din România.

Jos cu masca! Poporul nostru să pătrundă bine situațiunea, să vadă, că e condus pe căi rătăcite și să nu mai dea ascultare glasului unor analfabeți nefericiți...

Faptele vorbesc...

Menționarea (pomenirea) oricât de târzie în publicistică a faptelor bune ale cuiva, nu micșorează întru nimica valoarea și însemnătatea lor, din contra servește de cea mai eclatantă dovadă, că cei împărțșiți de aceste

fapte bune, nu le-au dat uitării, ci le respătesc cu cea mai vie recunoștință, aducând în public prinos de mulțumită plinitoriului lor.

Deși recunoștința și manifestarea ei nu e tocmai virtutea Românului, binefacerile ilustrului nostru deputat și președinte al comunității de avere, ale dlui *Constantin Burdia* față de alegătorii și grănicerii săi sunt atât de nenumărate și covârșitoare, încât sub presiunea morală a acelor împărțșiți de ele, cărturarii acestora nu s'au putut subtrage dela datorința, de a le face cunoscute marelui public românesc în diferite rânduri prin coloanele prețuitului nostru ziar „Severinul.“

În deosebi nouă locuitorilor acestei comune, ilustrul nostru conducător ne-a dat destule dovezi, că promisiunile Dsale dela alegerea-i de președinte și deputat dietal, nu au fost vorbe goale și fraze sforăitoare, ci sincera espresiune a curatelor și serioaselor sale intențiuni, de a se face folositor popoului din graniță sub toate raporturile lui de viață; intențiuni, ce dela începutul activității sale ca președinte al comunității de avere și ca deputat dietal le-a prefăcut mereu (în continuu) în fapte.

Astfel între altele, după ce prin experți esmișl la intervenirea Dsale de ministerul de agricultură, s'a constatat, că solul în teritoriul Mehadii și jur e unul dintre cele mai acomodate pentru cultivarea viței de vie, ne-a mijlocit în anul trecut dela acelaș ministeriu pe lângă un preț minimal, și acela acoperit din venitele comunității de avere, deci pentru noi gratuit, peste 50.000 de vițe altoite foarte frumoase, din cari în ciuda secetei mari din anul trecut s'au prins 90—95%. E drept, că reuvoitorii iubitelui nostru președinte și deputat se căzniau a reduce la nimic această binefacere înaintea popoului susținând, că el numai din al nostru ne-a dat. Dar aici malcontenți și clevetitori să nu uite, că și înaintea de Dsa a avut granița președinți la comunitatea de avere, dela cari numai daune silvanale au primit, dar alta nimic, că au avut și deputați trimiși de ei în dieta țarei, cari însă s'au îngrijit numai de trebșoarele lor, dar pe seama alegătorilor lor nici un favor n'au știut sau n'au voit să esopereze.

Dl Burdia nu s'a mărginit la acest început. Credincios făgăduinței lui că nu se va odihni până ce nu va vedea dealurile Mehadii reîmpopulate cu viile. ce odinioară erau podoabași mândria comunei noastre și principalul isvor de câștig, ni-a esoperat și în primavara acestui an peste 35.000 vițe de vie altoite și 70.000 viță sălbatecă, care în urmă se va altoi la timpul său tot pe cheltuiala comunității de avere. Deși foarte considerabil acest număr, totuși s'a dovedit cu mult prea mic față de reclamațiunile particularilor, căci oamenii cunoscând folosul viei și îndemnându-se unii din alții, în acesti an, au rigolizat de 10 ori mai mult teren ca în anul trecut, astfel, că după ce în urma secetei din anul trecut i-a fost cu neputință a esopera mai multă viță, multe trebuințe au rămas nesatisfăcute.

Seceta din anul acesta departe de a ne inspira vr'o nădejde, dar ne umple de cea mai mare îngrijorare. Avem însă toată încredere în hărnicia deputatului nostru și nădăjduim ferm, că, deși nu mai multă, dar tot atâta viță, câtă ne-a esoperat în anul acesta, ne va scotoci din toate colțurile țării și pentru anul viitor, și cei următori, până

ce toate trebuințele vor fi îndestulite. Mângăerea Dsale nu va fi mai mică, decât bucuria noastră, când ne vom vedea dealurile iarăși strălucind în podoaba lor de odinioară. Dela hărnicia și sârguința noastră va depinde și păstrarea viilor în stare bună. Esperiențele și perderile din trecut ar fi suficiente, ca să ne îndemne a rupe cu îndolența noastră proverbială, care toate greutățile și relele timpului de față le reduce la voia întâmplării, nevoind a recunoaște, că la multe din ele (rele) lenia noastră e vina principală. E doar jur împrejur cunoscută vorba Meedințului, — ce numai lene trudă, — ce o da ca respuns celui ce-l întreba — când eșia toamna și primăvara la lucratul viei — unde se duce: „la vie, remâniare-ar pustie.“ Și jocul sorții a voit, ca să ni se izbândească a avea în trista realitate.

Ca și în anul trecut astfel și în anul acesta iubitelui nostru președinte a dat gratuit din pădurile comunității de avere celor ce au primit viță, lemnul necesar pentru pari și îngrădirea locurilor plantate, lucru, ce alt președinte nu l'ar fi făcut.

Lipsa anului trecut mai cu anevoie va fi fost pe aiurea mai greu simțită, ca tocmai prin părțile noastre muntoase și sterile. În deosebi poporațiunea săracă din comunele aparținătoare cercului pretorial al Orșovei cu anevoie ar fi putut înfruntă greul vieții, a-și păstră sufletul în oase, a-și scoate familiile și copilașii din iarnă și a izbuti până la sosirea timpului de lucru și câștig, fără cel mai neîncunjurabil articol de traiu: al cucuruzului, dacă părinteasca purtare de grijă a iubitelui nostru deputat n'ar fi alinat și aci lipsele și necazurile.

Pururea treaz, activ și veghetor peste soarta grănicerilor săi, dl Burdea de timpuriu s'a informat despre mizeria poporațiunii din acest ținut, și fără a fi fost provocat din vre-o parte, mijlocit dela înaltul guvern mai pentru toate comunele amintitului cerc pretorial cucuruz gratuit. Între altele s'au împărțșit și sărăcimei acestei comune 13.000 kilogr. cucuruz, picând de familie după numărul sufletelor 50—100—150 kilograme cucuruz.

Că ce binevenit a fost acest ajutor săracilor noștri în cel mai critic timp de iarnă, când nu e nici o căutare, o pot judeca numai cei chinuiți de foame, cari pe deasupra mai sunt dăruiți de caprițiul sorți și cu o clapie de copii, cari în gura mare strigă după mămăligă.

Și dacă pentru poporațiunea acestor ținuturi a fost o stângere seceta din anul trecut, anul acesta după toate semnele de până acum, prevestește o mizerie și mai mare, amenințând cu foamete și perzare oameni și vite de o potrivă.

Și când frunțașii acestei comune aduc cea mai sinceră mulțumită iubitelui lor deputat în numele celor împărțșiți de binefacerile lui din acest an, nu intrelasă prilejul a-l rugă din bună vreme, ca cu probata-i iubire și purtare de grijă, să binevoiască a se îngriji și a sondă încă de pe acum izvoarele, din cari s'ar putea procura cu prețuri moderate hrană pe seama oamenilor, și anume cele mai indispensabile articole de traiu: cucuruz, crumpi și fasole și nutreț pe seama vitelor, căci de nu, oamenii vor fi siliți a luă lumea'n cap, părăsindu-și vetrele și familiile lor, iar vitele, ce biet le mai au și cari abia își mai

țin sufletul în oase de lihnite ce sunt de foame, a le lăpădă de pomână, așa că în primăvară nu vor avea trăgători, cu ce să-și lucre puținul pământ ce-l mai an.

Cumcă o poate face, și și are tragere de inimă s'o facă, ni-a dovedit-o zilele aceste, când în timp foarte rapid, cu celeritatea expresului ni-a mijlocit pe jumătate taxă pășunatul vitelor mari și mărunte în pădurile erariului din teritorul comunei noastre.

Sunt aceste fapte, cari vorbesc mai clar și convingător, decât ori-și-ce oratorie măiestrită, că deputatul nostru are urechi și inimă deschisă pentru toate năcazurile și neajunsurile alegătorilor săi, numai frunțașii din diferitele comune să fie oameni la locul lor, cari să cerceteze și studieze nevoile poporului și să i-le facă lui la timp cunoscute, căci până acum nu cunoaștem caz, ca cineva să i-se fi adresat cu o rugare, omeneste, posibil de împlinit, și să fi aflat ușă închisă sau urechi surde la dânsul.

Numai vrășmașii lui personali sau politici, orbiți de patima urei și a invidiei, restălmăcesc intențiunile și faptele lui, prezentându-l prin organele, ce le stau la dispoziție, ca pe un vânzător de neam, pe când faptele și toată activitatea lui de până acuma ni-l prezintă ca pe cel mai călduros sprijinitor și cel mai mare binefăcător al poporului nostru.

Dar pe când faptele D-Sale nobile mai sus înșirate și altele menționate în mai multe rânduri în prețuitul Dvoastră jurnal, — nemai vorbind de serviciile făcute singuraticilor, — sunt mai mult de interes local, nu mai puțin activ, energic și rezolut îl vedem pășind și în cauze de interes obștesc. — Cetitorii acestui ziar își vor aduce aminte, că deputatul nostru Constantin Burdia a fost cel dintâi, care îndată ce a prins veste despre intențiunea guvernului de a înăspri prin o nouă lege darea de alcool, a pus la cale încă în primăvara anului trecut convocarea unei adunări regnicolare, prezidate de D-Sa, a micilor proprietari de căzane. Iar acum, în timpul cel mai recent, când amintitul proiect de lege a ajuns la ordinea zilei, tot D-Sa a fost cel mai călduros și aprig interpret al intereselor proprietarilor de căzane și al pomiculforilor, atât în subcomisiuni cât și în sfatul țării. Numai intervenirii și pășirii lui energice și rezolute avem a mulțumi, că amintitul proiect de lege nu s'a primit de Dieta țării nemodificat. Căci întâmplându-se aceasta, pagube necalculabile ar fi rezultat pentru proprietarii de mici cazane și pentru pomicultori și îndeosebi pentru poporațiunea din graniță, unde o parte însemnată a locuitorilor au ca principal izvor de câștig venitul dela prune.

Ajungând lege nemodificat proiectul guvernului, care precum se vede tot numai interesele marelui proprietăți le are în vedere, pe lângă că se cassau cazanele mici, lăsând locul fabricilor, mai erau și pomicultorii avizați a vinde rodul pomilor lor, îndeosebi a prunilor, cu prețul, ce l-ar fi fixat cartelurile gheșeftarilor.

Că nici una, nici alta nu se va întâmpla, cel puțin deocamdată, aceasta e meritul deputatului nostru, ori-cât pizmătăreții lui contrari l'ar trage la îndoială.

Toate aceste fapte ale Ilustrității Sale, dlui *Constantin Burdia*, parte de interes lo-

cal, parte general, au îndemnat comitetul partidului constituțional din loc, ca în ședința sa din 29 Iunie a. c., convocată într'un obiect de mare însemnătate pentru comuna noastră (decisul comitatens în cauza cedării fondurilor sărăcești în scopul înființării unui azil central pentru săraci) să-și exprime mulțumita și recunoștința sa pentru activitatea rodnică și binefăcătoare a deputatului nostru.

Codru.

* * *

Acî lăsăm să urmeze — în extras — partea protocolului privitoare la acest obiect din urmă al ședinței amintite:

Extras din „Protocolul“ ședinței comitetului partidului constituțional, ținută în Mehadia la 29 Iunie a. c. sub prezidiul dlui Constantin Dure.

Prezenți sunt: Ion Terfaloga, secretarul partidului, Simion Ion, vice-președinte, Ioan Fűredi, Martin Cincheza, Samuil Brauch, Iosif Pálfi, Iosif Weil, Crăciun Stăngu, Ioan Bidivici, Vilhelm Böhm, Ioan Weissmüller, George Margetitsch.

Președintele salută pe cei prezenți și mulțumindu-le călduros pentru participare declară ședința de deschisă.

Acelaș președinte face raport amănunțit despre activitatea din și afară de parlamentul țării a deputatului nostru dietal Constantin Burdia, relevându-o cu cuvinte însuflețite și recunoscătoare; scoate la iveală îndeosebi lupta înflăcărată desfășurată în ultimele debateri dietale în jurul proiectului despre darea de alcool, doară iubitul nostru reprezentant prin interpelările sale, prin prezentarea propunerilor de modificare a unor articoli ai proiectului și-a câștigat merite nepieritoare și neprețuite înaintea micilor proprietari ai întregii țări, dar cu deosebire înaintea alegătorilor aparținători cercului Caransebeș. Cu priceperea și competența specialistului, cu mintea-i ager cugetătoare și cu argumentele-i convingătoare și-a știut cuceri recunoștința înaltului guvern și a întregului parlament, când și din partea lor au acceptat modificările foarte prețioase și pentru micii noștri proprietari cu adevărat salvatoare, prezentate de d-sa. Propune deci, ca pentru rodnică-i activitate politică și socială, comitetul partidului să dea expresiune protocolară simțămintelor sale nutrite față de deputatul lor și aceasta să o comunice Ilustrității Sale.

CONCLUZ:

Comitetul între aclamațiuni însuflețite și frenetice își exprimă fierbinte și simpatie și alipire cătră iubitul său conducător, se alătură unanim cu bucurie și din toată inima la propunerea președintelui și într'una îi exprimă cea mai călduroasă mulțumită pentru mijlocirea cucuruzului gratuit pe sama locuitorilor săraci ai comunei Mehadia dela erar, mai departe pentru că a exoperat locuitorilor noștri viță de viie oltoită și sălbatecă și le-a dat goruni pentru pari și îngrădituri. Nemai fiind alte obiecte, ședința se încheie între vii aclamațiuni la adresa iubitorilor noștri conducători. — Constantin Dure m. p. președ., Ion Terfaloga m. p. secretar.

De lângă Oravița.

— In jurul examenilor dela sate —

Dl Gheorghe Jian redactorul dela „Progresul“ din Oravița face quasi o dare de seamă asupra examenelor din tractul Oraviței, ca comisar școlar consistorial.

Când cetești articolul „Secerișul“ cu deosebire dacă-l dai pe mâna unui cărturar care cătuș de puțiu e inițiat în d'ale cetitului, îi izbeze în obraz faptul, că dl comisar dela Oravița face „paradă goală“.

Cum adevă face „paradă“ în „Progresul“ prin câte 2—3 rânduri aruncate, „ca cu furca“ despre câte un nimic, din cutare comună, dar care pentru dsa înseamnă mult. Tot așa o face și cu articolul din cestiune.

Dacă l'ar vedea cineva pe dsa prin esamene punând întrebări și dând explicările de lipsă și-ar intra cât de puțin în meritul lor, zău tare l'ar diochia, — prelângă că la sate — gândul dlui comisar nu e decât popa, ce nu știe pedagogia, dascălul, care trebuie să tacă și să aprobe principiul dlui comisar, alt cum apare înaintea publicului și a comisiunii de „rău de gură“, iar laicii, poporul, ce nu știe, ce înșamnă esamenele și care bate numai din palme, trebuie să aproabe iarăși părerea dlui comisar ca mai învățat decât dascălul lor.

O deosebită predilecție are dl comisar a află studiul religiunii, ba a-l și tracta de cel mai bagatel, cum se vede și din articolul „Secerișul“, unde arată niște inconveniente la care pune vârf cuvintele ce le rosti în fața atâtor învățători, public inteligent și „mult popor“ la Mercina în conferința învățătorilor „că rugăciunile sunt fără rost, sunt absolut superflue, căci vedeți Dvoastră eu — și sunt comisar — nu mă rog nici când, îmi fac numai cruce seara, când mă culc, căci rugăciunile sunt bolborosături goale, chichirez.“ Și care principiu îl vestește dsa de atâta vreme „celor 11 protopopi dintre cari numai unul l'a înțeles“.

Va să zică, dl Jian, pedagog consumat, bate câmpii după revizorat, arată și documentează cu mult apărat în sinoade anchete și foaiă, necesitatea introducerii acestei instituțiuni, pe care el puse ochii și gândul fiindu-i drag apostolatul dascăliei și desvoltarea principiilor pedagogice moderne, cum adevă se practică în toată lumea civilizată și la care dta om zdraven, copil chipeș în puterea vrăștei, nu fu aplecat ca să rămână, și încă la oraș, între intelectuali prevăzut cu salar și toate recerințele școlare, ci se pensionă pentru a dispune de vreme și pentru a putea lupta cu mai mare râvnă pentru ideea fericitoare a neamului nostru.

Cred, că și din tura anului ăștuia, dar cu deosebire din cele zise la Mercina își vor fi făcut colegii minori idee chiar, că ce adevă profesază și ce adevă vrea dl comisar dela Oravița.

Noi cei laici în ale scoalei și tari la cerbice, cari susținem școala, totuș rămânem pe lângă principiul vechiu și aprobat de consistoare și congres și am doriciu atât mai vârtos, ca dl Jianu având timp și fiind tocmai așa de conștiu de datorințele ce-i încumbă ca controlul școlar, să-și ia osteneala a face deocamdată ce îi prescrie legea, ce îi este pusă în mână, până ce va veni cea dorită de dsa, să facă examenele cu controla

prescrisă adecă să-și ia timp a asista la un esamen (o școală) 4—5 oare adecă o jumătate de zi, când apoi ca specialist poate controla în merit rezultatul, și nu într-o înaintea de ameză 2 școli cu câte 6 clase, încasând 3+3 coroane diurne bine gostit el și birjarul.

Omul conștiințios face ce-i prescrie ofi-ciul, la care e pus și nu cum îl tae capul „chichirez“.

Se vede însă tare lămurit, că urit i-a fost dsale de școală și urită îi este și asculta-rea ezamenelor, făcând numai „paradă“ fără pic de fond și de aceea ar fi bine, când și când nițică variație ce delectează, a ieși când și când la câte un sat sub forma controlii etc. etc.

Dar asta, pardon, e numai partea dorită de dsa, spre care totuși se concentrează toate forțele; mergând însă mai departe, vine de sine partea inversă, estinderea puterii, trecerea de oameni mari și temuți la Consistoriu și la bieți popi și dascăli de pe la sate, în principiu ascuns acelor câțiva din jurul „Progresului“ între cari figurează ca pupăză peste colac un ginere de protopop, care în ascuns te strânge de grumaz și pe care într'un sinod îl apostrofară de *liferant* al posturilor de dascăli și preoți din tractul Oraviței, deși dsa onoare și respect e om drept, imparțial, așezat și e în contra oricărui amestec a cuiva în afacerile interne ale comunelor!

E bine și frumos; foaia „Progresul“ este alături cu tipografia fondată de unii cu bune intențiuni și cu multă tragere de inimă, însă să fie prorocia mincinoasă, viitorul cel mai apropiat va arata lumii, ce va ieși acolo cu redactorul comisar, ceea ce credem, că va atrage atențiunea și a factorilor diecezani în frunte cu înțeleptul arhimandrit, care poate și până acuma și va fi făcut idee și va fi văzând cu ochii săi ghiarele diplomatice a unora dela Oravița.

Atâta de astă dată!

Veritas.

GLOSE.

Se zice, că șoarecii au declarat război mășgăliturilor săptămânale ale Elenei de Iacobich, ce le comite în Leiborganul său.

* * *

Ca răspuns facem cunoscut, că nu știm, cum de prezent stă chestia acțiilor.

Putem spune, că *dumneai* va eși în adevărata-i coloare.

* * *

E epoca examenelor la instituttele diecezane. Adecă a fost.

Se spune, că din *istoria literaturii române* propusă de profesorul Barbu în cursul al treilea teologic s'au dat răspunsuri picant de absurde.

Pentru elevii dlui Barbu *Geniu pustiu* e poezie, Epigonii s'au botezat *epigoniadă*, Aurel Mureșan (în loc de Andrei) a scris fabule, în cari asemănă pe contemporanii săi cu animalele, etc. Vreți dovezi mai bune, or mai multe?

Se zice, că aruncații profesori dela pedagogie au plecat din oraș pe timpul examenului de cvalificație, ca nu cumva să fie întrebați de comisie, că propus-au întregă materia prescrisă?

* * *

Ni-se comunică, că *lui* mai greu îi cade timpul de vară. Doar atunci toată lumea e pe stradă și-l vede, că prea mult ...se plimbă.

NOUTĂȚI.

Știri personale. Primarul Octavian *Bor-dan* a plecat pe mai multe zile la Budapesta în afaceri oficioase. — Joi seara au sosit în orașul nostru, secretarul mitropolitan Nic. *Zigre* și profesoarul A. *Barabaș* din Cluj, ca să ia parte la examenele de cvalificațiune învățătoarească.

Numiri. Ministrul de culte a numit ajutor de inspector pe dl Antoniu *Gombkötő* pe teritorul comitatului nostru.

Președinte al tribunalului regesc din loc a fost numit Paul *Jakabffy*, fost secretar prezidențial al tablei regești din Timișoara.

Avanjare. Carol *Halász*, șeful oficiului local de poștă a fost înaintat la rangul de inspector pentru poștă și telegraf.

Transferare. Balog *Balázs*, comisarul de finanțe din loc a fost transferat la *Bártfa*.

Examenul de cvalificațiune învățătoarească la institutul pedagogic s'a început. Au fost admiși la examenul verbal pe baza scripturisticiilor următorii: *Albai*, *Bugariu*, *Crăciun*, *Crâsta*, *Euga*, *Coriciu*, *Humiția*, *Nistor*, *Udrea*, *Vornic*, *Zgriban*.

Președinte al comisiei ezaminatoare e dl protopop Dr. *G. Popoviciu*, iar din partea înaltului guvern pe lângă comisarul guvernial dl dr. *Iosif Siegescu*, iau parte la examen dnii *A. Barabás*, profesor de pedagogie în Cluj și *Nic. Zigre*, secretar mitropolitan.

Logodnă. Simpaticul avocat, dr. *Gergely Illés* s'a fidanțat cu dșoara *Irena*, fata marelui comerciant *Horovitz* din *Palanca*. Felicitări!

Asfaltarea străzii principale. Din loc competent ni-se comunică, că ministerul de comerț va asfaltă calea de car în lărgime de 5 m. între cele două poduri ale *Timișului*. Orașul contribue la cele 90.000 coroane cheltueli cu 10.000 cor.

Probabil tot deodată se vor plantă și pomi de-alungul străzii principale.

În *Bănia* a fost ales preot Pavel *Bogoeviciu*.

Societatea pompierilor voluntari în 12 l. c. aranjează petrecere în *Teuș*.

Tren nou. S'au început lucrările pentru trenul *Biserica albă-Bozovici-Iablanita*. Comnitatea de avere a încredințat cu zidirea trenului aceeaș firmă, care a făcut și linia *Caransebeș-Hațeg*.

Mare catastrofă de tren. În noaptea de *Luni* spre *Marți* la orele 11 s'a întâmplat

o mare catastrofă de tren în gara dela *Hajdu-szoboszló*. Anume în gară eră tocmai un tren de povară, care așteptă sosirea trenului de persoane dinspre *Dobrișin* pentruca să-și urmeze calea. La intrarea sa în gară trenul personal, care venia cu mare viteză, a apucat tocmai pe șinele pe care stătea trenul de povară. Ciocnirea a fost atât de puternică încât vagoanele s'au urcat unele pe altele. Sunt doi morți și 22 răniți până acum. Unul din cei morți, avocatul *Bakos* din *Măcău* stând tocmai între ușe a fost formal decapitat de ușa care s'a trântit cu mare putere. Pasagerii scăpați, erau să ucidă pe șeful de gară, care sub scutul întunerecului a putut însă scăpa.

Atentat. O aventură neplăcută avu forestierul *Paul Pascu* zilele trecute. Într'una din sări eșind din întunerecul de noapte al străzii de lângă preparandia română, cineva l-a atacat.

Aviz calfelor de lăcătuș și electrotehnici. Societatea „Clubul Român“ în *Viena* sub protectoratul d-lui general *Alexandru Lupu*, I. *Löwelstrasse* 8 aduce următoarele la cunoștință celor interesați: Acei tineri cu diplomă (*Lehrbrief*, *tanonczigazolvány*) de lăcătuș, mecanici sau electro-tehnici, *Români* gr. or. sau gr. cat. cari doresc a dobândi științele perfecte, practic și teoretic, în mașini de aburi, motoare de gaz, de ulei nerafinat de spirt, de benzin și de electricitate, automobile și algebra la școala de meserii din *Viena* sunt a se adresa la presidiul societății III *Eslarngasse* No. 4. Preferiți sunt acei tineri fără mijloace, care sunt în etate de 18—26 ani, posed limba germană și au cel puțin 3 clase gimnaziale, reale sau civile. Ear acei cu mijloace pot studia cu prețuri foarte reduse. (Acte de lipsă: Extras de botez, diploma de meserie (*Lehrbrief*, *tanonczigazolvány*) atestat de școală și atestat de paupertate (*Armutus-Zeugniss*, *szegénységi bizonyítvány*.) Actele sunt de a se trimite până în 1 August 1908 c. n.

SE CAUTĂ la Tipografia *Jacobovits* din loc un elev spre a învăța arta tipografică. Reflectanților li se cere să aibă pe lângă vârsta de cel puțin 14 ani împliniți, acte doveditoare că au absolvat 2 clase civile.

PARTEA LITERARĂ.

REGĂSIREA.

— urmarea și sfârșit —

— „Care „cavaler.“ Despre ce „cavaler“ vorbești?“

— „Nu știi? tu nu știi! „Cavalerul“ munților,“ un tânăr de un curagiu fenomenal, pe care l'a admirat unchiul meu odată pe munți. Se numea... nu-i știu numele de familie dar toți îi ziceau *Toni*. Dar ce ai frate?“

Ionel începe să rătă cu hohote. Se domolește, apoi zice:

— „Păi asta e *Toni*! *Anton Călin*, timidul tău, e cel mai îndrăcit tip de curagiu. Hahaha! Asta ne bagă pe noi toți tinerii în buzunar cu îndrăzneala și semeția lui.“

Leanor deschide gura: îi vine să rătă, aspiră nervos, dar în loc să rătă o podidesc

lacrimile. Ea duce mâinile la piept, face câțiva pași repezi prin casă plângând, se duce la Ionel și îl strânge de mână. șoptind:

— „Adevărat.“

— „Da adevărat.“

Fata, șoptește apoi pripit:

— „Vai, ce noroc! Vai, ce noroc am eu...“

E Călin...! Îți mulțumesc!“

Apoi ștergându-și ochii trece la masă, ia o hârtie și scrie repede:

„Prietene, te rog să treci pe la noi, Am să-ți dăruiesc ceva. Vino iute, astfel te roagă amica d-tale, Leonor.“

Ea pune scrisoarea în plic și o dă servitoarei să o ducă repede la dl Calin.

— „Ei, ce ai de gând? întrebă Ionel văzând, că fata se plimbă acuma prin casă agitată.“

— „Am de gând, nu știu ce am să fac, dar am de gând să-i ofer mâna mea. Nu se cade, dacă vrei, nu e decent, să mă arunc așa de gâtul unui tânăr; dar am să-i arăt eu, că sunt mai îndrăzneată de cât el. Ș'apoi eu am și dreptul să fiu astfel, căci îl iubesc cu mult mai înainte de a-l cunoaște, cu foarte mult.“

— „Ei și ce o să-i spui Leonor? Nu știu, cum ai să te explici cu el, dar ca fată o să-ți vină foarte greu. Dacă eu ca băiat și abia mi-au venit cuvintele în gură, când am vorbit cu logodnica mea.“

— „Lasă, că mă descurc eu! Știu, că țiine la mine. Eu țiu la el mai mult decât la orce pe lume.“

— „Par'că până mai adineaori n'aveai asupra cui să reverseși prisosul de iubire. Și acuma...“

— „Acuma s'au schimbat lucrurile. Cele ce mi-ai spus, au revoluționat totul în mine. Acuma am pentru cine să trăiesc. Te rog să mă lași singură, căci am să mă jenez și fără de asta destul de... Toni. la'ți pălăria și sărută-ți logodnica din partea mea.“

* * *

Rămasă singură Leonor se lasă într'un fotoliu gânditoare.

— „Ce să fac. Ce e de făcut?“ șoptesc buzele ei.“

Minutele trec fără ca fata să se fi hotărât, când ușa se deschide și Călin apare în prag, salută și înaintează având în mână stângă un buchet de flori simple. El strânge ușor cu dreapta mână întinsă a fetei. Leonor vrea să vorbească și se face roșie ca un mac. Tânărul o privește în ochi, și ghicind, că ceva hotărâtor o să se petreacă, îngălbenește. Leonor lasă mâna ei într'a lui Călin și îl întreabă:

— „Adevărat, că d-tale îți zic, prietenii, Tony?“

— „Da domnișoară“, răspunde el nedumerit, „e adevărat.“

— „Ai fost vre'o dată pe munți?“

— „O de câte ori! Ciobanii toți mă cunosc „domnu Tony.““

— „D-ta ai fost o dată cu un unchiu al meu pe munți?“

— „Se poate, dar nu văd, pentru ce sunt aceste întrebări.“

— „Ai să vezi acuma. D-ta te-ai întâlnit odată cu noi într'un vagon, pe când unchiul meu îmi povestea, cum te-ai purtat prin munți.“

— „Da... dar m'am sfiit să vorbesc de această întâlnire.“

— „Cât de ciudat... De ce nu mi-ai

vorbit până acum de întâlnirea noastră?“ zice fata roșindu-se din nou și plecând ochii în jos. „Eu, eu iubeam fără să cunosc pe un tânăr pe care toți îl numeau Tony. Și aceluia vroiam să-i dau mâna mea.“

— „Și... acel Tony?“ întrebă el buimăcit aproape neînțelegând de ce este vorba. „Acel Toni?“

— „Toni... are... inima mea...“ zice Leonor, lăsându-și degetele în mâna lui Călin. „și cred și el o să mă iubească tot cât îl iubesc și eu.“

Călin vrea să vorbească, și un zimbet de fericire i se răspândește peste tot obrazul. El ridică mâna fetei, o duce la buze și o sărută.

— „Mâna asta?“ întrebă el. „Mănuța asta drăguță?“

— „Este a lui Tony...“

— „Și cu totul, cu inima care aparține de mănuța asta?“

— „Cu totul!...“ zice Leonor privind-l în ochi cu o expresie de gingășie iubitoare, cu inimă cu corp și cu suflet cu tot.“ Și după o clipă de tăcere ea întreabă cu un accent duios, de timid și gingaș, ce este:

— „Mă vrei?“

La auzul acestei întrebări puse pe un ton atât de drăgălaș, Călin simte cum inima i se ridică din piept până în gât, el vrea să răspundă, dar nu poate rosti nici o silabă, ființa lui întreagă tremură, ochii i se umezesc și drept orice răspuns el deschide brațele și cuprinde în ele pe Leonor.

Amândoi plâng.

Vasile Fop.

2590—1908. sz. kig.

CONCURS.

Reprezentanța orașului Caransebeș cu decisiul de sub nr. 593—893 escrie prin aceasta concurs cu privire la stipendiul susținut din partea orașului la școala agronomică din Lugos.

Acest stipendiu asigurază tinerilor susținere gratuită la numita școală.

Pot concura toți aceia, cari au împlinit etatea de 17 ani, sunt tari și bine desvoltați, sănătoși, știu și unguerește, sunt de origine din Caransebeș și corăspund pe deplin regulamentului școlar.

Rugărilor sunt a se înainta subscri-sului până inclusive 5 August 1908.

Caransebeș, la 10 Iulie 1908.

Bordan,
primar.

2491—1908. sz. kig.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de servitor al cancelariei primarului, devenit vacant în urma abdicării prin aceasta escriu concurs.

Dotățiunea:

1. Simbria anuală 600 coroane, solvinde în rate egale lunar.

2. Bani de cortel anual 120 cor.
3. Haine în natură și în fine
4. Tot la 3 ani 60—60 coroane adaus personal.

Cunoașterea verbal a limbei magiare, române și germane să recere.

Să provoacă toți aceia, cari doresc a ocupa acest post petițiunile instruate după recerintă subscrisului până în 15 Iulie 1908 st. n. a le subșterne

Postul este a se ocupa în 16 Iulie a. c.

Karánsebes la 3 Iulie 1908.

Bordan
primar.

1432 szám.

1908 végrh.

Árverési hirdetmény

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. év LX t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a temesvári kir. törvényszéknek 1907 évi Sp. II 721/3 számú végzése következtében Dr. Hajdu Frigyes temesvári ügyvéd által képviselt Weisz Lajos javára Szabó Ilona karánsebesi lakos ellen 152 k. s jár. erejéig 1907 évi november hó 2-án foganatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 985 kor. becsült következő igóságok, u. m.: butorok, ékszeres s zongora amely ingók Prekop János 522 kor. Dr. Gergely Illés csödtömeggondnok 155 k. 80 fill. Pap Naika 133 kor. 33 fill. Severineana 50 kor. 51 fill. karánsebesi elsőtakarékpénztár 195 kor. 52 fill. kielégítésére is Mellis István 75 kor. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a karánsebesi kir. járasbiróság 1908 ik évi V. 986/4 számú végzése folytán 152 kor. tőkekövetelés, ennek 1907. évi május hó 7-ik napjától járo 5% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 63 kor. 60 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig, adós lakásán leendő megtartására 1908. évi július hó 16-ik napjának délélőtti 9 óraja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Karánsebesen 1908 évi június hó 25-ik napján.

Szentmiklós András
kir. jbir. végrehajtó.

1396 szám/1908 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a karánsebesi kir. törvényszéknek 1906 évi 2460. p. számú végzése következtében dr. Joneszku Miklós ügyvéd által képviselt Sebesana takarékpénz-

tár javára Jon Nikolae s. t. obrezsai lakók ellen 54 K. s. jár. erejéig 1906. évi szeptember hó 22-én foganatosított biztosítási végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1060 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: Dumbrava Traillánál egy cséplő gép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a karánsebesi kir. járás-bíróság 1907-ik évi V. 1256/6 számú végzése folytán 54 korona tökekövetelés, ennek 1906 évi május hó 7. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen kor. bíróilag már megállapított költségek erejéig, adós lakásán leendő megtartására 1908. évi július hó 17-ik najának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Karánsebesen 1908. évi június hó 28-ik napján.

Szentmiklóssy András
kir. jbir. végrehajtó.

1484 szám/1908 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a karánsebesi kir. törvényszéknek 1907 évi Sp. II. 232/3 számú végzése következtében dr. Joneszku Miklós ügyvéd által képviselt Severineana keresk. részvénytársaság javára Szabó Ilono karánsebesi lakos ellen 50 kor. 51 fillér s jár. erejéig 1908. évi május hó 2-án foganatosított biztosítási végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 723 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: szobabutorok, ékszerek, amely ingók Prekop János 522 kor. dr. Gergely Illés csödtömeggondnok 155 kor. 80 fillér, Weisz Lajos 152 kor., Papp Anna 133 kor. 23 fillér, Mellis István 75 kor. és járuléka kielégítésére is nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a karánsebesi kir. járás-bíróság 1908. évi V. 722/2 számú végzése folytán 50 kor. 51 fill. tökekövetelés, ennek 1907 évi június hó 9-ik napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódij és eddig összesen 36 kor. 46 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, adós lakásán leendő megtartására 1908 évi július hó 16-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mel-

lett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Karánsebesen 1908 évi Junius hó 25-ik napján.

Szentmiklóssy András,
kir. jbir. végrehajtó.

In comuna Buzeu

(ROMÂNIA)

se află spre vânzare 573□ metrii, loc din parcela la Nr. 5. Bulevardul Vii-torului.

Informațiuni mai aproape de administrația acestui ziar.

TIPOGRAFIA LUI JACOBOVITS

CARANSEBES, aranjată după stilul cel mai modern (nou), primește spre tipărire toate felurile de lucrări și tipărituri pregătite și culese după cel mai fin gust estetic, ca:

Cărți de vizită, plicuri (couverte), anunțuri de fidanțare, căsătorie și invitări pentru petreceri și baluri — precum și alte lucrări de felul acesta se poate procura din depozit, tipărite foarte elegant și după gustul cel mai fin.

Opuri și broșuri. Registre. Tabelării de tot felul. Cataloguri. Anunțuri funebre. Prețuri curente pentru fabrici de mașini etc. Menuuri. Tipărituri în diferite colori. Placate și foi volante, și diferite lucrări ce se țin de brânșa asta.

Prețuri foarte ieftine și moderate.

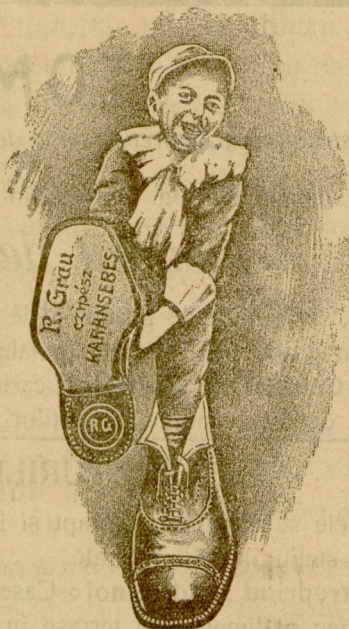
Comandele se efeptuiesc repede și cu acurateță.

R. GRAU, CARANSEBES

Telefon 47.

păpucar.

Telefon 47.

Cel mai mare magazin de ghete pentru dame, domni și copii.

Singurul vânzător a renumitelor fabricate:

Cobrak și Danubia

precum și a ghetelor curat americane.

Face ghete fine si moderne după măsură.

≡ Reparează prompt și effin. ≡

ILUMINAȚIE ELECTRICĂ CU STABILIMENT

pentru castele, edificii economice, fabrici, otele după propriul sistem.

Se poate combina cu apaduct și mașini agronomice.

Multe referințe de primul rang.

Indrumări și prospecte dă

SINGER F. și R.

antreprisă de inginerie și electrotehnică

Budapest, V. Kálmán-utca 15.

TELEFON 63-01.

Mersul Trenurilor

Din Caransebeș și la Lugoș pleacă:
 Trenul Expr.-Orient: în fiecare Miercuri și
 Duminică la 6 oare 2 min. p. m.
 Trenul accelerat: la 5 oare 28 min. dim. și
 11 oare 21 min. a. m.
 Trenul personal: la 3 oare 55 m. dim., 9 oare 42
 min. a. m. și 4 oare 59 m. p. m.

Din Lugoș la Caransebeș sosește:

Trenul Expr.-Orient: în fiecare Joia și Du-
 minica la 6 oare 33 m. dim.
 Trenul accelerat: la 4 oare 53 min. p. m.
 și 10 oare 33 minute seara.
 Trenul de persoane: la 8 oare 48 min. dim.
 la 10 oare 42 m. a. m., la 5 oare
 57 m. p. m. și la 9 oare 56 m.
 seara.

Din Caransebeș la Orsova pleacă:

Trenul Expr.-Orient: în fiecare Joia și Du-
 minica la 6 oare 33 m. dim.
 Trenul accelerat: la 4 oare 53 m. p. m. și
 la 10 oare 29 m. seara.
 Trenul de persoane la 10 oare 42 m. a. m.
 și 5 oare 57 m. p. m.

Din Orsova la Caransebeș sosește;

Trenul Expr.-Orient: în fiecare Miercuri și
 Duminica la 6 oare 2 m. p. m.
 Trenul accelerat: la 5 oare 28 m. dim. și
 la 11 oare 21 m. a. m.
 Trenul de persoane: la 9 oare 42 m. a. m.
 și la 4 oare 59 m. p. m.

„MEHADIA“

Casă de păstrare pe acții în Mehădia.

Acoardă împrumuturi ipotecare replăti-
 bile în 10, 15, 20 ani în rate semestrale;
 împrumuturi cambiale cu acoperire hipote-
 cară, escontează cambii cu 3, eventual cu
 2 subscrieri, pe timp de 3 până la 6 luni,
 acoardă împrumuturi (anticipațiuni) pe ama-
 nete și pe efecte. Primește

depuneri spre fructificare

pentru cari solvește 6% interese. Interesele
 neridicate se adaugă în 6 luni, anume la
 1 Ianuarie și 1 Iulie a fie-cărui an la ca-
 pital și se fructifică mai departe. Darea
 pentru interesele de depuneri o solvește
 institutul. Depuneri se pot face și prin poștă,
 având a se indica adresa exactă a de-
 ponentului. Rezolvarea urmează cu întoar-
 cerea poștei. Abziceri și ridicări încă se pot
 face prin poștă.

Direcțiunea.

**APĂ MINERALĂ PHŌNIX
 DIN BUZIÁS**

La suferințe de **intrece toate apele**
 rărunchi și beșică.

NATURAL, PLĂCUTĂ ACRICIUNE (LIPSITĂ DE FIER).

Apă de masă extraordinar de recreatoare.

Recomandată de medici. Recomandată de medici.

Ce apă de cură are efect escelent la morhuri de rărunchi și beșică, catar cronic de ră-
 runchi, formațiuni de piatră, precum și morhuri catarale de secrețiune.

Prospecte trimite la cerere administrația izvoarelor:

Direcțiunea băilor MUSCHONG în Buziásfördő.

BAZARUL „LA COROANA“

Kohn & Zweig

CARANSEBEȘ

Recomandă prăvălia lor bine
 asortată în mode, manufacturi
 și mărfuri curente.

Noutăți de sezon se pot cumpăra totdeauna.

BAZARUL „LA COROANA“

Serviciu prompt și prețuri solide

TOMA FINZ

Măestru lemnar, intreprinzător de zidiri și negustor de lemne în Caransebeș.

Recomand M. On. Public din Caransebeș și jur bine asortatul meu

Deposit de lemne de clădit

de brad, de molin, de gorun și de teiu, de blane de latezi, de trepte, de scânduri
 de molin ghiluite și ghinuite (gefalzt) pentru padimente, toate deplin uscate, mai
 departe **Cement de Portland**, carton asfaltat pentru acoperiș, pături de izolare,
 penru a depărta umezeala pereților, cătraniă (boază) și carbolineu cu

PRETURILE MAI MODERATE

Comandele se efeptuesc prompt și în modul cel mai conștiințios și se espediează
 în toate stațiunile căilor ferate.

Intreprind cladiri noi: Case de locuit, clădiri de școală, de biserici și de
 poduri, fac padimente de terrase în biserici și primesc tot felul de renovări la
 edificii vechi, fac acoperișuri de carton asfaltat în calitate excelentă și pe acope-
 rișuri vechi de șindilă, acoperișuri bine probate.

ANUNCIURI se primesc în toate zilele cu prețurile cele mai
 :: moderate la administrația foii noastre. ::